

[Ludvigsen.]
 ejerne, Staten bør beholde sin Ejendomsret over dette danske Søterritorium og Retten til den Jagt, som findes paa Søterritoriet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg tænker, det ærede Medlem Hr. Ludvigsen og jeg kender lige meget til, hvad der fiskes i Ulvedybet; jeg har faaet nogle Meddelelser, og det ærede Medlem har faaet andre, og hvilke der passer bedst, kan jeg ikke afgøre. Men sæt saa, at der fiskes i Ulvedybet, det er jo udmærket, men der er jo heller ingen, som tænker paa at forbyde Fiskerne at blive ved med at tage Fisk der, det har i alt Fald aldrig været min Tanke. Hvis man vilde have yderligere Udtørring af Arealet, hvis man vilde have det opdyrket i Stedet for, at der nu er en halv eller en hel Alen Vand, kunde der komme Konflikt, men der vil aldrig blive Tale om at udtørre Ulvedybet, som er 4—5 Alen dybt.

Hvad angaar Jagten, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem som praktisk Mand kan mene, at det vil være nogen som helst Nytte til, at Staten gjorde sig til Herre over Jagten paa disse Arealer. Tror det ærede Medlem virkelig, at Staten vil ansætte en Jagtbetjent til at sidde ude paa disse Arealer, hvor der er baade en halv og en hel Alen Vand, og passe paa om Natten, naar der er nogen ude at skyde, at de kun skyder paa de Holme, som er i privat Eje, og ikke ogsaa skyder paa de Arealer, der er i Statens Eje? Det er fuldkommen Teori, det har ikke nogen som helst Værdi, og derfor synes jeg, det er bedre at komme bort fra det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ludvigsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvigsen: Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg sige, at det er jo ikke almindelig Regel, at Staten holder Jagtbetjente til at varetage sine Interesser paa det danske Søterritorium; man har en Lov desangaaende, og jeg formoder, at den ogsaa vil blive overholdt deroppe. Udenfor Landet er der et 50 m's Bælte, det er neutralt Bælte, og det maa de, som gaar paa Jagt, holde sig fra. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til, at Jagtretten gives andre end den danske Stat paa dette Omraade af det danske Søterritorium.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Chr. Christensen: Det ærede Medlem Hr. Ludvigsen maa forstaa, at der her ikke er Tale om Søterritorium. Naar Digelaget andrager om at faa disse inddæmmede Arealer overdraget, maa jeg gaa ud fra, at Digelaget bliver Ejer af Arealerne, og saa er det ikke længere Statens.

Om Fiskeriet udtalte jeg mig udførligt i Aftes. Jeg har altid været en Tilhænger af, at Fiskeriet skulde være frit. Vi fik i sin Tid Tilskud til Digeanlægget paa den Betingelse, at naar Digerne var færdige, overtog Staten Arealerne indenfor, men Fiskeriet skulde være frit i 7 Aar. Denne Ret er imidlertid udløbet i 1926, men Fiskeriet er fremdeles frit, og jeg har den Opfattelse, at det skulde vedblive at være frit, selv om Lodsejerne fik Arealerne, saa længe der er noget Vand at fiske i. Hvis Digelaget faar Arealerne overladt, er det imidlertid rimeligt, at det ikke vil finde sig i den Vandstand, der er nu, og som er til stor Gene for Ejendommene; hvis Vandet skulde vedblive at staa over disse Arealer, har Digelaget liden Interesse i at faa dem overladt. Det er det, det staaar paa. Selv om Digelaget faar Arealerne overladt, kan Fiskeriet godt faa Lov til at være frit, saa længe der er Vand at fiske i, og naar der ikke mere er noget Vand, ophører Fiskeriet af sig selv.

L. Rasmussen: Paa Sundhedsministeriets Budget findes der under Kontoen „Andre Udgifter til Døvstummevæsenet m. v.“ en Bevilling, der hedder: „Til afgaaede Elevers Uddannelse og til Anbringelse i praktisk Virksomhed“. Beløbet er 3 500 Kr., der fordeles mellem Forstanderne paa de forskellige Døvstummeanstalter til Hjælp for afgaaede Elever, naar de trænger til det, naar de skal uddannes i et eller andet Haandværk eller paa anden Maade. Forstanderne har hidtil staaet ret frit med Hensyn til Anvendelse af dette Beløb. Men netop fordi de døvstumme har vanskeligere ved at gøre sig gældende ude i Livet end andre, slaar Beløbet ikke til. De private Selskaber, Effata, Hjælpefonden til Gavn for Døvstumme og andre, hvis Opgave det er at supplere dette Beløb og yde en Haandsrækning til saadanne Elever, har heller ikke i tilstrækkeligt Maal været i Stand dertil. Der er derfor for nylig fra en af Forstanderne sket en Henvendelse til forskellige Medlemmer, til Fruerne Mathilde